

285 Եւ անտի ելեալ բազում քաղաքաւ եւ
 զղեկօք, բերթունօք եւ վանորայիւք ի վայե-
 րուչ տեղիս. զորս ոչ գրեցի մի ըստ միսջէ :

6. ՎԵՆԵՏԻԿ

Ապա հասաք ի գեղեցիկ նաւահանգիստն
 ի մեծահամբաւ եւ ի հռչակաւոր, զարմա-
 նալի քաղաքն եւ աստուածաչէն կղզին մեծն
 Վէնէտիկ : Եւ երկու աւուր ճանապարհէ ծո-
 5 վով կ'երեւէր Սա Մարքոն զանկակատուն
 եւ եկեղեցիքն, որպէս զՊիմնձէ քաղաքն :

Եւ կացաք անդ երկու ամիս ու կէս. զի
 կայր Հայոց քարէ հաստատ եկեղեցի մի՝ հո-
 զէտներով, խցերով, այլ եւ զարպասնի, սե-
 10 զանատեղք եւ օթեւանք հիւրոց¹ : Եւ կայր անդ
 էրէց մի եւ երկու հարեղայ : Այլ եւ տեսաք
 չորս եպիսկոպոս աղթարմայ. մին Եայճի Յո-
 վանէս. մին Մարտիրոս, մին Ղազար Արճի-
 չեցի. մին Պետրոս Կառկոցի. քանի ալ Սպա-
 15 նիայ ասին կայ. ամէնքն զարձուած : Եւ կայր
 տասն տուն հայ. այլքն աղթարմայ : Բայց
 պէզիրկան շատ կայր :

13 յարճիչեցի :

¹ Խօսքը Հայոց Տան մասին է, ուր 1689 շինուե-
 ցաւ Ս. Պաչ եկեղեցին (Հայ-Վենետ, 143 յ. 494) :
 Յիշեալ եպիսկոպոսներն այլուստ անձանօթ են, եթէ
 չեն «Յովհաննէս եպիսկոպոս Զեթունցի, Մարտիրոս
 եպիսկոպոս Աշտու, Ղազար եպիսկոպոս Հալպայ»,
 որոնք ստորագրած են 1584ին Ազարիա կաթողիկոսի առ
 Գրիգոր ԺԳ. Բահանայապետ գրած թղթին տակ.
 Ա. Վ. Պալճեան Պատմութիւն կաթողիկէ վարդապե-
 տութեան ի Հայս. Վիեննա 1878, էջ 313 :